

er mig bekendt, har den ikke været prøvet (Sigsbe: So!). Net, ikke i Virkeligheden, det vil sige med Taarnet paa, der skulde dretes (Sigsbe: So!). Ja, i saa Fald maa jeg jo have misforstaaet Forholdet; thi, eftersom jeg har forstaaet. Sagen, havde det ikke været Tilfældet. Men, hvis den virkelig har været prøvet med Taarnet paa, saa har den jo ogsaa vist, at den kunde dreie det uden at gaa i Stykker. Havde man altsaa blot prøvet den noget længer, saa vilde man jo have faaet det sikreste Bevis for, hvem der havde Ret. Naar der er Spørgsmaal om at kassere en Indretning, saa kan man sagtens prøve den, indtil den gaar i Stykker; derved faar man ganske bestemt at vide, hvor Meget den kan udholde. — Det Hovedpunkt, hvorpaa jeg dog særlig vil gjøre opmærksom, er, hvad der i Betænkningen er fremhævet med spærret Skrift om Konstruktionskommissionen og de af den udtalte Formening, i hvilke Medlemmerne af Udvalget ikke have set sig istand til at se Konsekvens. Jeg tror, at, dersom Udvalget kjendte lidt nærmere til den Gjenstand, som det har behandlet, saa vilde det have set, at der er Konsekvens deri. Men Sagen er, at der hører lidt nærmere Kjendskab til disse Ting for at kunne dømme om dem. Man havde før overdraget Konstruktionskommissionen at afgive sin Betænkning om, hvad man skulde gjøre ved et Skib, der, efter at være bygget, viste sig at komme til at ligge 2 Fod for dybt i Vandet. Dertil svarede Konstruktionskommissionen ganske naturligt: „Det Første, der er at gjøre, er at tage væk, hvad der er overskødigt. Naar nu Skibet er kommet 2 Fod for dybt, saa maa ogsaa dets Pantser være kommet 2 Fod for dybt; og, da Pantseret var beregnet til ikke at skulle gaa dybere end 3 Fod, og det nu gaar 5 Fod dybt, saa bør man altsaa skære 2 Fod af det“. Dette er et ganske simpelt Raisonnement; man behøvede egentlig slet ikke at sige det, for det følger af sig selv. Egeledes udtalte derhos Konstruktionskommissionen, at det Dyptaaende, som var bestemt til at staa ned, ud ad imod Vandet, kunde man ikke bruge, efterat Skibet og dermed ogsaa det Dyptaaende var kommet til at ligge 2 Fod lavere, da man saa ikke kunde seile med Skibet,

og at man selvfølgelig ogsaa maatte tage det bort. Og endelig erklærede Kommissionen, at Kommandohuset var større, end hvad man hidtil havde hjulpet sig med; og at man derfor, da det var rigtigt at tage al den døde Vægt bort; som man kunde, saa ogsaa i det paagældende Skib kunde nøies med et mindre Kommandohus, som før. Hvad der kunde gjøres, efterat Skibet var kommet for dybt i Vandet, var altsaa at tage alt det Overskødige bort; dette var ganske kort Indholdet af Kommissionens Betænkning. Senere er der jo derimod blevet rettet et Spørgsmaal til den samme Kommission med Hensyn til Maskinen til Skibet, som var bleven noget vægtigere end paaregnet i det Mindste tilsyneladende — thi man veed ikke engang dens Vægt bestemt, det er egentlig et Fantastspørgsmaal, om den veier noget mere eller noget mindre, og man veed det ikke rigtig. Men imidlertid er det jo vel rimeligt, at den omtalte Maskine er som sagt bleven noget vægtigere end paaregnet. Men paa samme Tid er der saa ogsaa kommet mindre Kulrum og altsaa en mindre Kulmængde i Skibet, og selvfølgelig er Vægten af Skibet med Maskine og Kul ikke bleven større, men snarere mindre, end den var bestemt til at være, og der er derfor heller ikke i Virkeligheden Spørgsmaal om et større Dybgaende. Hvad der derhos herved er heldigt for Skibet, det er, at den Maskine, der er bleven anvendt, ved at have en noget større Vægt kan staa en større Kraft til Bæie. Skibet tager saa vistnok samtidig en mindre Kulmasse, men dertil har nu den omtalte Kommission sagt, at det er bedre at have en kraftig Maskine og lidt mindre Kul end at have en daarlige Maskine og lidt mere Kul. Det er egentlig kun dette, der ligger i Kommissionens Erklæring, og der er virkelig ikke noget Absurd deri. Jeg vil dog ogsaa gjøre opmærksom paa, at de Mænd, der sidde i en saadan Kommission, formentlig vide lidt Bested med, hvad de tale om, og at de ikke ere saa ganske uvidende. Forøvrigt har jeg jo strax i Begyndelsen af mit Foredrag udtalt, at jeg for mit Vedkommende meget vilde ønske at Alt, hvad der vedkommer Bærket, maatte blive grundig undersøgt, saa at vi dog kunne